

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph. D., v právní věci **žalobce: M. B., zastoupeného JUDr. Jakubem Havlíčkem, advokátem**, se sídlem Divišova 882, 500 03 Hradec Králové, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2012, č. j. KrÚ 29912/2012/ODSHI/13,**

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 9. 5. 2012, č. j. KrÚ 29912/2012/ODSHI/13, **se pro nezákonnost z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, JUDr. Jakuba Havlíčka, advokáta, na náhradu nákladů soudního řízení částku **30. 254 Kč** do **60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2012, č. j. KrÚ 29912/2012/ODSHI/13, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „magistrát“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 2. 2012, č. j. Mag 12B-452/SSÚ-2011-XIII, kterým byly

zamítnuty žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam bodů byl potvrzen.

Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání citovaného rozhodnutí žalovaného, jeho zrušení a též zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a přiznání náhrady nákladů soudního řízení, přičemž uvedl jediný žalobní bod spočívající v tom, že tři body za přestupek ze dne 14. 3. 2007 mu byly zaznamenány neoprávněně, neboť pokutový blok z tohoto data není dostatečným podkladem pro záznam bodů do karty řidiče, když není pravomocným rozhodnutím z důvodu absence žalobce podpisu. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 8 As 68/2010, který se podle něj vztahuje na oba typy pokutových bloků, a ne pouze na pokutové bloky na místě nezaplacené, jak tvrdí správní orgán I. stupně, a v němž NSS vyslovil závěr, že blok nabývá právní moci podpisem obviněným z přestupku. Žalovaný se tím, zda předmětný pokutový blok ze dne 14. 3. 2007 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do karty řidiče, nezabýval, jeho rozhodnutí „sestává toliko z obecných formulací týkajících se presumpce správnosti správního aktu“ a je proto nepřezkoumatelné.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 12. 6. 2012, kterým setrval na právním názoru vysloveném v odůvodnění jeho rozhodnutí. Předmětný pokutový blok nabyl právní moci dne 14. 3. 2007, neboť žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil, díl B bloku převzal a pokutu zaplatil. Absence podpisu žalobce na pokutovém bloku série CH/2004 neznámá neplatnost rozhodnutí, neboť u těchto sérií pokutových bloků nebyl podpis přestupce u pokut na místě zaplacených vyžadován, bloky nebyly ani opatřeny podpisovou doložkou přestupce, z čehož vyplývá, že se nejednalo o povinnou náležitost rozhodnutí v blokovém řízení.

V replice ze dne 28.6.2012 žalobce setrval na svém názoru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného s tím, že argumentace žalovaného je v rozporu s rozhodnutím NSS, neboť jedinež z podpisu na pokutovém bloku lze seznat jednoznačný souhlas pachatele s projednáním přestupku v blokovém řízení. Ze skutečnosti, že na pokutový blok bylo plněno, nelze usuzovat, že plnil žalobce, a tedy ani to, že žalobce souhlasil s projednáním dané věci v blokovém řízení.

Rozsudkem ze dne 12. 7. 2012, č. j. 52 A 25/2012-37, krajský soud žalobu zamítl, když námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného shledal nedůvodnou, neboť žalovaný se otázkou, zda pokutový blok ze dne 14. 3. 2007 je či není způsobilým podkladem pro záznam do karty řidiče zabíral velmi podrobně, na stranách 4 až 7 napadeného rozhodnutí.

Pokud se pak týká vlivu chybějícího podpisu žalobce na právní moc pokutového bloku, soud se přiklonil k argumentaci správních orgánů a dospěl k následujícímu závěru: Zákon o přestupcích rozlišuje pokutový blok na pokutu na místě zaplacenou na straně jedné a na pokutu na místě nezaplacenou na straně druhé, přičemž podpis vyžaduje jen u druhého typu pokutových bloků, kdy právě podpis dokládá souhlas přestupce s projednáním přestupku v blokovém řízení a s výší pokuty, kterou nemohl z nějakých konkrétních důvodů zaplatit ihned, na místě. V případě pokuty na místě zaplacené je dokladem o souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení a s výší pokuty právě samotné zaplacení pokuty. Pokutový blok slouží již jen jako jakási „stvrzenka“, dokládá, že přestupek byl projednán v blokovém řízení a uložená pokuta byla na místě uhrazena. Žalobcem i žalovaným citovaný rozsudek NSS č. j.

8 As 68/2010-81 lze vztáhnout pouze na pokutu na místě nezaplacenou, neboť se týká případu, kdy přestupce pokutu v blokovém řízení na místě nezaplatil, a odůvodnění tohoto rozsudku, pokud je pojmáno komplexně a ne jen z pohledu některých, z celkového kontextu vytržených, vět, rovněž míří pouze na pokutové bloky na místě neuhrazené.

Proti rozsudku krajského soudu žalobce podal kasační stížnost, v níž soudu vytknul nesprávné posouzení právní otázky, když podpisem přestupce musí být podle žalobce opatřen každý pokutový blok a tento požadavek vyplývá i z rozsudku NSS č. j. 8 As 68/2010-81.

Nejvyšší správní soud o podané kasační stížnosti rozhodl rozsudkem ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 As 128/2012-25, jímž napadený rozsudek zrušil a věc krajskému soudu vrátil k dalšímu řízení. Vyslovil závěr, že „z výše citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je zřejmý konstantně zastávaný názor, že požadavek podpisu na pokutovém bloku je třeba vztáhnout na oba typy bloků“.

Žalovaný na citovaný rozsudek NSS reagoval podáním ze dne 6. 3. 2013, v němž vyslovil názor, že aktuální judikaturu nelze aplikovat zpětně, neboť podpisová doložka na pokutových blocích na místě zaplacených je součástí sérií pokutových bloků vydávaných od roku 2006, na sériích vydávaných do tohoto roku nebyla na pokutových blocích vůbec obsažena a podpis přestupce proto nebyl orgány veřejné moci vyžadován. Zákon o přestupcích podpis u pokutových bloků na pokutu na místě zaplacenou nevyžaduje doposud. Těmito skutečnostmi se podle žalovaného NSS vůbec nezabýval.

Krajský soud ve věci znovu rozhodl rozsudkem ze dne 24. 4. 2013, č. j. 52 A 25/2012-83, jímž opětovně žalobu zamítl, přičemž vědomě nerespektoval právní názor NSS vyslovený ve zrušujícím rozsudku, když měl zato, že tento z rozhodnutí v rozsudku citovaných nevyplývá a tedy není odůvodněn srozumitelnou a přesvědčivou argumentací.

Na základě žalobcem podané kasační stížnosti NSS rozsudkem ze dne 26. 6. 2013, č. j. 9 As 53/2013-24, rozsudek krajského soudu ze dne 24. 4. 2013 zrušil, a to pro nerespektování závazného právního názoru NSS vysloveného v jeho prvním zrušujícím rozsudku. NSS zdůraznil, že krajský soud je povinen v konkrétní věci vysloveným právním názorem NSS se řídit, a to i když je přesvědčen o tom, „že právní posouzení Nejvyššího správního soudu není správné“, přičemž jediným zákonným postupem, kterým se může od judikatury NSS odchýlit, je prezentování odlišného právního názoru v jiné, právně a skutkově obdobné, věci. V této souvislosti NSS vyslovil, že „odůvodnění napadeného rozsudku svědčí tomu, že si krajský soud byl plně vědom, že se v jiných obdobných věcech může pokusit závěry uvedené ve zrušujícím rozhodnutí zdejšího soudu zvrátit, a nebyl tedy nucen v dalším případě, ve kterém by předmětem sporu bylo zpochybnění pokutového bloku na pokutu na místě zaplacenou, závěry NSS automaticky převzít“. Dále se pak NSS obsáhle vyjádřil k věcnému posouzení předmětu sporu, kdy vyslovil, že nezbytnou podmínkou blokového řízení je souhlas s projednáním přestupku v tomto řízení a tedy otázka, kdy byl souhlas dán, je zásadní. S odkazem na rozsudek č. j. 8 As 68/2010-81 NSS vyslovil, že tímto časovým momentem je okamžik, kdy došlo k podpisu pokutového bloku přestupcem, neboť až tímto podpisem stvrzuje přestupce svůj souhlas se zjištěním přestupku a jeho projednáním v blokovém řízení, tedy potvrzuje splnění podmínek blokového řízení dle § 84 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Právě tímto okamžikem pak nabývá rozhodnutí v blokovém řízení právní moci.

Krajský soud po obdržení zrušujícího rozsudku NSS ve věci znovu rozhodl, a to v souladu s § 51 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (žalobce výslovně podáním ze dne 28. 8. 2013 a žalovaný konkludentně, když nereagoval ve lhůtě dvou týdnů na výzvu ze dne 26. 8. 2013 k vyjádření se, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, ačkoliv byl ve výzvě poučen, že v případě, že nevyjádří v dané lhůtě svůj nesouhlas, bude se mít zato, že s takovým postupem souhlasí). Vycházel přitom v souladu s § 75 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ze stavu k datu 9. 5. 2012, kdy bylo rozhodnutí žalovaného vydáno, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobního bodu. Dospěl přitom k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Pokud se týká námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný vůbec nezabýval tím, že pokutový blok ze dne 14. 3. 2007 není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů z důvodu absence žalobcova podpisu, setrval soud na svých závěrech prezentovaných v prvním a druhém rozsudku, tedy na hodnocení předmětné námitky jako nedůvodné. Z napadeného rozhodnutí žalovaného zcela zřetelně vyplývá, že na odvolací námitku žalobce žalovaný reagoval, otázkou způsobilosti pokutového bloku ze dne 14. 3. 2007 být podkladem pro záznam tří bodů do registru řidičů se velmi podrobně zabýval, a to stranách 4-7 napadeného rozhodnutí. Z jeho rozhodnutí vyplývá, jaký názor žalovaný k nutnosti podpisu přestupce na pokutovém bloku ze dne 14. 3. 2007 zaujal, resp. že se plně ztotožnil s podrobným odůvodněním prvoinstančního rozhodnutí a na prezentované závěry správního orgánu I. stupně odkázal jako na správné a zákonné. Takový postup přitom mohl zvolit, neboť i NSS judikuje, že v zájmu srozumitelnosti a hospodárnosti lze použít odkazu na předchozí rozhodnutí – k tomu srovnej např. rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, podle kterého: „...sluší se uvést, že i NSS často odkazuje na závěry již v řízení učiněné, jak již krajským soudem či žalovaným, neb i v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již správně vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry, přičemž pokud u přezkumného orgánu padne shoda na učiněných závěrech, není důvodu, proč by na ně nemohlo být odkázáno.“ Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí vyslovil, že pokutový blok ze dne 14. 3. 2007 je způsobilým podkladem pro provedení záznamu tří bodů do registru řidičů, neboť se jedná o blok na pokutu na místě zaplacenou, u kterého není vyžadován podpis přestupce – v tomto případě žalobce. Správní orgán I. stupně se rovněž vyjádřil k žalobcem opakovaně zmiňovanému rozsudku NSS, když uvedl, proč má zato, že i z tohoto rozsudku a rovněž z právní úpravy vyplývá, že podpis přestupce na bloku u pokuty zaplacené na místě se nevyžaduje.

Pokud se pak týká druhé, stěžejní, žalobní námitky, a to nezpůsobilosti pokutového bloku ze dne 14. 3. 2007 být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů z důvodu absence žalobcova podpisu na něm, byl pro krajský soud zásadní skutečností rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2013, č. j. 9 As 53/2013-24. Tímto druhým zrušujícím rozsudkem NSS zrušil předcházející krajským soudem ve věci vydaný rozsudek, a to pro nerespektování závazného právního názoru NSS vyjádřeného v prvním jeho zrušujícím rozsudku ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 As 128/2012-25, přičemž tento právní názor zopakoval. Podle NSS je podpis přestupce na pokutovém bloku, bez rozlišení, zda se jedná o pokutu na místě zaplacenou či nikoliv, neopomenutelnou náležitostí, neboť až právě tímto podpisem přestupce stvrzuje svůj souhlas

s projednáním věci v blokovém řízení. Okamžikem podpisu se pokutový blok stává pravomocným, jinak řečeno absence podpisu na bloku znamená, že blok právní moci nenabyl a tedy nemůže být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.

Vysloveným právním názorem NSS je krajský soud v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán, což mu ostatně sám NSS důrazně ve druhém zrušujícím rozsudku připomněl.

Žalobce v druhém žalobním bodu namítal, že pokutový blok ze dne 14. 3. 2007 není pravomocný, protože na něm chybí jeho podpis, a tudíž nemůže být způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

NSS v prvním i druhém zrušujícím rozsudku vyslovil, že souhlas s projednáním věci v blokovém řízení je nezbytnou podmínkou pro vydání pokutového bloku, dokladem souhlasu je pak podpis přestupce na pokutovém bloku, když právě tímto podpisem se přestupce vzdává důkladnějšího zjišťování skutkového stavu v „klasickém“ přestupkovém řízení a právě okamžikem tohoto podpisu nabývá blok právní moci. Je tedy zřejmé, že NSS žalobcovu argumentaci potvrdil.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zcela ztotožnil s názorem vysloveným magistrátem v prvoinstančním rozhodnutí, tedy že v projednávaném případě se jedná o pokutový blok na pokutu na místě zaplacenou, u něhož není zákonem o přestupcích podpis vyžadován, tudíž absence žalobcova podpisu je irelevantní, blok je pravomocným rozhodnutím a tedy způsobilým podkladem pro zápis bodů, přičemž body byly žalobci připsány správně. Vzhledem k vázanosti právním názorem NSS vysloveným v dané věci nezbývá krajskému soudu, byť si je vědom zákonné dikce § 85 odst. 3 zákona o přestupcích, než vyslovit, že rozhodnutí magistrátu i žalovaného spočívají na chybné aplikaci zákonných předpisů, a rozhodnutí žalovaného postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit pro nezákonnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož úspěšný žalobce měl právo na náhradu nákladů řízení důvodně vynaložených. Žalobce uplatnil tyto náklady: soudní poplatky ve výši 13.000 Kč (3.000 Kč za žalobu a 2x 5.000 Kč za kasační stížnost) a náklady zastoupení advokátem, které se skládají z odměny za šest úkonů právní služby po 2.100 Kč za převzetí zastoupení, sepis žaloby, vyjádření k výzvě soudu ze dne 13. 6. 2012, repliku k vyjádření žalovaného, sepis kasační stížnosti dne 15. 8. 2012 a sepis kasační stížnosti dne 17. 5. 2013, šesti režijních paušálů po 300 Kč a 21% DPH z nákladů zastoupení advokátem. Soud považoval vynaložené soudní poplatky a náklady zastoupení advokátem za šest úkonů právní služby výše specifikovaných, včetně režijních paušálů a DPH, za účelně vynaložené a žalobci je přiznal, nicméně přiznal je ve výši, která odpovídá právní úpravě. Konkrétně žalobci přiznal náhradu za soudní poplatky ve výši 13.000 Kč, náhradu za čtyři úkony právní služby po 2.100 Kč za převzetí zastoupení, sepis žaloby, repliku a kasační stížnost sepsanou dne 15. 8. 2012 (§ 7 bod 5., § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), písm. d) a písm. k) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012), za jeden úkon právní služby po 1.050 Kč za vyjádření ze dne 13. 6. 2012, neboť se jednalo o pouhý souhlas s rozhodnutím věci bez jednání, tedy nešlo o úkon týkající se věci samé (§ 7 bod 5., § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 2 písm. g) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012), za jeden úkon právní služby po 3.100 Kč za sepis kasační stížnosti dne 17. 5. 2013 (§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. k) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2013), šest režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a DPH ve výši 20% z částek za úkony a paušály do 31. 12. 2012, tj. 2.190 Kč, a DPH ve výši 21% z částky 3.400 Kč za úkon a paušál po 1. 1. 2013, tj. 714 Kč. Celkem tedy soud přiznal žalobci vůči žalovanému na náhradě nákladů

soudního řízení částku 30.254 Kč, kterou je žalovaný povinen žalobci zaplatit do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 18. září 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová